

- Et sentralt motiv i norsk billedkunst

Stor kunstglede hos barna som deltar på kunstverksted i regi av Kunst i Bergstaden.

Kunst i Bergstaden åpnet sin tredje utstilling tirsdag, og vekket stor begeistring. - Jeg kan dra på utstilling i London, New York eller Paris. Men Røros er helt spesielt.

BJØRN TORE HINDKLEV

Det sier kunstprofessor Øivind Storm Bjerke. Han legger lite imellom når vi snakker om å rose Røros sin posisjon som kunst- og kulturkommune.

Mytisk sted

- Det er en sammenhengende tradisjon i norsk kunsthistorie for å bruke dette stedet som et motiv. Det gir Røros en posisjon som få andre steder kan måle seg med, sa Bjerke under åpningen.

- Røros er slik sett et mytisk sted og et sentralt motiv i norsk billedkunst.

Kunst i Bergstaden klarer å løfte fram både dette, det helt spesielle lokale og det sentrale i å løfte fram Røros som kunstby, fortsatte professoren.

Kultursjef Morten Tøndel kunne åpne en utstilling med stor bredde, fra den internasjonale anerkjente Inger Sitter, via Rørosmaleren Harald Risberg til unge og ultralokale Christer Tronsmed.

Glade barn i bassenget

I det gamle badebassenget på Bergstadens hotel, som er utstillings-

lokale, stimlet titall på titall barn fra grunnskolen. Badebassenget er nemlig omgjort til kunstverksted som en del av Kunst i Bergstadens omfattende formidlingsarbeid mot barn og unge.

Skapergleden var stor, og også i de kommende dagene er det et omfattende program for både barn og voksne. I tillegg til et stort utvalg malerier med Røros-motiver og andre motiver som kan utforde smakssanser og glede øyet. Kunst i Bergstaden avsluttes søndag.

Rørosmuseets formidlingsarbeid

Vi setter stor pris på at samarbeidspartnere og publikum er engasjerte i formidlingen vår, og bruker løpende innspill og tilbakemeldinger i vårt utviklingsarbeid, sier Tone Rygg og Odd Sletten ved Rørosmuseet.

- Vi har hatt et mangeårig samarbeid med Knut Wolden ved NGU, Arne Espelund og Truls Gjestland har vært

viktige bidragsytere i Rørosmuseets formidling og vi har løpende samarbeidsprosjekter med blant andre NTNU og HiST, forklarer Rygg og Sletten. Dette var et av punktene som forslagsstillerne har kommet med.

- Vi har også hatt stor nytte av et mangeårig samarbeid med Jon Brønne fra NIKU, og har stadig kontakt med andre FoU-miljøer relatert til de ulike utviklingsprosjektene vi jobber med, fortsetter de to.

- Rørosmuseets prioriteringer er i en viss grad knyttet til hvilke utviklingsprosjekter det har lyktes oss å få finansiert. Formidlingsprosjekter er ofte kostnadskrevenne. De siste årene har

det vært vanskelig å få prosjektfinansiert nye utstillingsprosjekter og nesten umulig å få finansiert oppgradering av eksisterende utstillinger, fortsetter de.

- Med mange formidlingsarenaer og begrensede ressurser må en alltid prioritere. Rørosmuseet har valgt å legge geologiformidlingen til Olavsgruva og Doktortjønna. Vi formidler en del av sosialhistorien i Sleggveien, hvor Røros Museums- og historielags medlemmer gjennom sommeren gjør en formidabel innsats som frivillige formidlere, forklarer avdelingslederen og direktøren.

Om utstillingene sier de seg også godt fornøyd, og at utstillingene holder

seg godt.

- Hele ideen i disse utstillingene var fra begynnelsen at de skulle være selvforklarende, og at det ikke skulle tektes i selve utstillingen. Like fullt ser vi at besøkende trenger noe mer forklaring, både for å forstå sammenhenger og for å få utfyllende detaljer, forklarer Sletten og Rygg.

Dette er løst på fire ulike måter, omvisinger, videobruk, multimedieguide og rikt illustrerte utstillingskataloger.

- Dette dekker de viktigste behovene knyttet til dagens utstillinger. Vi jobber også med å kunne tilby mer dybdeinformasjon, sier de to.

Les mer på våre leserbrevsider.